

Voorschrift voor wassen motorvoertuigen blijft van kracht

Reko Holding BV uit Raalte ging in beroep tegen twee vergunningvoorschriften voor het wassen van motorvoertuigen. Volgens Reko waren deze achterhaald door het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) dat op 1 januari 2008 in werking trad. Klopt, zo luidt een jaar later het oordeel van de Raad van State. Op een ander punt moet Reko bakzeil halen: ook in de periode van omschakelen op andere technieken moeten de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast.

Reko ontving eind 2007 van Gedeputeerde Staten (GS) van Overijssel een revisievergunning voor een inrichting voor onder meer het verwerken van (bouw-)materialen en afval en potentieel bodemverontreinigende stoffen, de opslag van containers en silo's en het stallen en wassen van auto's en machines. Reko is een type C-inrichting en moet voor het wassen van motorvoertuigen voldoen aan de regels van hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit. Volgens het overgangsrecht gelden voorschriften in een vóór 1 januari 2008 verleende Wm-vergunning onder omstandigheden als maatwerkvoorschriften. In het geval van Reko is echter geen sprake van een onherroepelijke vergunning, dus zijn de twee vergunningvoorschriften ook niet aan te merken als maatwerkvoorschriften.

Een ander voorschrift bepaalde dat er uiterlijk zes maanden na het in werking treden van de vergunning goedgekeurde vloeistofdichte voorzieningen op de inspectieplaats en de vloer onder de sproei-installatie zijn getroffen. Ook was inspectie en goedkeuring voorgeschreven. Reko vond die voorschriften onnodig bezwarend. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State stelt dat de Wet milieubeheer bepaalt dat in de inrichting ten minste de beste beschikbare technieken (BBT) moeten worden toegepast. Daarbij komt GS een zekere beoordelingsvrijheid toe.

Richtlijn bodembescherming

Het Inrichtingen- en vergunningbesluit milieubeheer (Ivb) en de Regeling aanwijzing BBT-documenten schrijven voor dat het bevoegd gezag, in dit geval GS, bij de bepaling van de voor een inrichting in aanmerking komende BBT rekening moet houden met de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). Die geeft met een beslismodel aan welke bodembeschermende maatregelen en voorzieningen voor voldoende waarborgen zorgen. In de NRB zijn drie bodemrisicocategorieën opgenomen: verwaarloosbaar bodemrisico (A) bij een emissiescore 1, verhoogd bodemrisico (B) bij een emissiescore 2 en hoog bodemrisico (C) bij een emissiescore 3-5. De emissiescore wordt met behulp van Bodem-Risico CheckLists (BRCL) bepaald door de soort bedrijfsactiviteit en de aanwezige of geplande bodembeschermende maatregelen of voorzieningen. Volgens de Afdeling bestuursrechtspraak hebben GS zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat voor het bereiken van een verwaarloosbaar risico een geïnspecteerde en goedgekeurde vloeistofdichte voorziening nodig is, overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 44.

Bedrijfskosten

Reko vond dat GS ten onrechte geen rekening hadden gehouden met de kosten die het aanbrengen en keuren van een vloeistofdichte vloer voor Reko meebrengt en met de afschrijvings-

termijn (vijftien jaar) van de bestaande betonnen verharding. Op basis van artikel 5 van het Ivb moet het bevoegd gezag bij een inrichting die in aanmerking komt voor BBT rekening houden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, met het voorzorg- en preventiebeginsel, de tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen, en de data waarop de installaties in de inrichting in gebruik worden genomen. In eerdere uitspraken heeft de Afdeling bestuursrechtspraak deze bepaling zo uitgelegd, dat het bevoegd gezag bij het bepalen van de voor een inrichting in aanmerking komende BBT, rekening kan houden met de tijd die nodig is voor het omschakelen op een betere beschikbare techniek. Wel moet ervan worden uitgegaan, dat ook in de periode van het omschakelen op andere technieken, ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Als het beschermingsniveau in de tijd die nodig is om betere technieken toe te passen niet wordt bereikt, moet het bevoegd gezag beoordelen of de technieken die op dat moment worden toegepast in aanmerking komen voor de BBT.

Conclusie

In dit geval stelt GS zich in redelijkheid op het standpunt dat de door de inrichting toegepaste technieken voor de sproei-installatie en de inspectievloer, niet als de voor de inrichting best beschikbare voorzieningen zijn aan te merken, overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 geïnspecteerde en goedgekeurde voorziening na afloop van de gestelde periode. Reko krijgt op dit punt dus ongelijk.

(ABRvS 24 december 2008, 200709136/1 *Betere Beschikbare Technieken*).

Tekst: Jan van den Broek